

Motion till riksdagen

1989/90:Bo208

av Jan Andersson och Bengt Silfverstrand (båda s)

Översyn av de statliga bostadsfinansieringsvillkoren

Gemensamma lokaler finansieras med bostadslån, i vissa fall med räntebidrag. Enligt låneförfattningarna utgår bostadslån för utrymmen för samvaro, hobby och lek som är avsedda för ett begränsat antal hushåll och som omfattas av upplåtelseavtalen för bostäderna. Enligt anvisningarna avses med ett begränsat antal hushåll ca 100.

Denna begränsning beror på att det ska vara ett nära samband mellan bostad och lokal. Men även andra typer av lokaler för större grupper borde kunna få räntebidrag. Lokala förutsättningar såsom exempelvis bebyggelsens karaktär och de boendes organisationsformer måste vara det som bildar underlag för huruvida bidrag ska utgå.

En viktig målsättning är att gränserna mellan verksamhet bedriven i samhällets regi, t.ex. inom barnomsorg och äldreomsorg, och den verksamhet som bedrivs ideellt i bostadsområdena skall suddas ut och att ett samarbete skall utvecklas. Bestämmelserna om räntebidrag försvårar en sådan utveckling. Eftersom bidrag bara utgår till fritidsverksamhet bedriven av de boende men inte till lokalt bedriven kommunal verksamhet utblir ofta såväl en lokalmässig som verksamhetsmässig samordning.

Samma typ av verksamhet men bedriven av olika huvudmän behandlas olika. Således är det med nuvarande bestämmelser möjligt för ett föräldra-kooperativ inom ett bostadsområde att få räntebidrag till sina lokaler medan en likadan verksamhet bedriven av kommunen inte har samma möjlighet.

I dag kan räntebidrag utgå till ålderdomshem däremot inte till sjukhem. Lokala sjukhem bör likställas med ålderdomshem när det gäller möjligheten att få statlig finansiering vid ny- och ombyggnation. I många fall är det väl så lämpligt att bygga om ett lokalt sjukhem som ett ålderdomshem när man vill skapa en gruppboendeverksamhet. Om ansvaret för sjukhemsverksamheten förs över till kommunerna är det också angeläget att likställa sjukhemmen med ålderdomshemmen i detta avseende.

Likaså borde det bli möjligt att ändra de statliga bostadsfinansieringsvillkoren så att en boendegrupp på åtta personer tillåts och att det blir tillåtet att samlokalisera två boendeenheter av detta slag. Ur verksamhetssynpunkt skulle detta vara bra. De bestämmelser som gäller i dag är inte flexibla och tar inte hänsyn till lokala förutsättningar. Därför händer det ibland att de kringgås t.ex. genom att gruppboende av ovan angett slag benämns miniål-

derdomshem och att räntebidrag därmed utgår. De statliga bostadsfinansieringsvillkoren bör med andra ord anpassas till verkligheten och göras mer flexibla.

Mot. 1989/90
Bo208

Hemställen

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en översyn av de statliga bostadsfinansieringsvillkoren.

Stockholm den 19 januari 1990

Jan Andersson (s)

Bengt Silfverstrand (s)

